

A Balassagyarmati Törvényszék, mint másodfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2016. április 6. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A rablás büntette és más bűncselekmény miatt ... és társai ellen indított büntetőügyben a Balassagyarmati Járásbíróság 2015. szeptember 30. napján kihirdetett 11.B.486/2014/55. számú ítéletét mindhárom vádlott tekintetében a büntetéskiszabási részében megváltoztatja.

... I. r. vádlott esetében a halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztés tartamát 9 (Kilenc) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 9 (Kilenc) évre súlyosítja.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozza meg.

Megállapítja, hogy az I. r. vádlott 2014. szeptember 25. napjától 2015. május 19. napjáig, majd 2015. május 31. napjától 2016. április 6. napjáig volt előzetes fogvatartásban.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába a 2014. szeptember 25. napjától 2015. május 19. napjáig és a 2015. május 31. napjától 2016. április 6. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

... II. r. vádlott esetében a halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztés tartamát 8 (Nyolc) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 9 (Kilenc) évre súlyosítja.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozza meg.

A törvényszék megállapítja, hogy a II. r. vádlott a 2014. április 28-tól április 30-ig bűnügyi őrizetben, majd 2014. május 14. napjától 2016. április 6. napjáig előzetes fogvatartásban volt.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába a 2014. április 28. napjától 2014. április 30. napjáig és a 2014. május 14. napjától 2016. április 6. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

... III. r. vádlott esetében a szabadságvesztés tartamát 5 (Öt) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 6 (Hat) évre súlyosítja. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozza meg.

Megállapítja, hogy a III. r. vádlott 2014. szeptember 25. napjától 2015. május 15. napjáig, majd 2015. május 27. napjától 2015. szeptember 30. napjáig, majd 2015. október 22. napjától 2016. április 6. napjáig volt előzetes fogvatartásban.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába a III. r. vádlott által 2014. szeptember 25. napjától 2015. május 15. napjáig, majd 2015. május 27. napjától 2015. szeptember 30. napjáig és a 2015. október 22. napjától 2016. április 6. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I., II. és III. r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A törvényszék megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban a III. r. vádlottat terhelő 21.860.- (Huszonegyezer-nyolcszázhatvan) forint bűnügyi költség merült fel.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A Balassagyarmati Járásbíróság 11.B.486/2014/55. számú, 2015. szeptember hó 30. napján kelt

ítéletével ... **I. r.** vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett rablás büntetében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a), c), g) pont] és társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntetében [Btk. 194. § (1) és (2) bekezdés b) pont].

Ezért - halmazati büntetésül - 8 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés 2/3 részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

... **II. r.** vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett rablás büntetében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a), c), g) pont], valamint társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntetében [Btk. 194. § (1) és (2) bekezdés b) pont].

Ezért - halmazati büntetésül - 7 év fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a II. r. vádlott a büntetés 2/3 részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra és az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

... **III. r.** vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett rablás büntetében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) és c) pont].

Ezért 1 év 8 hónap fegyházbüntetésre és 2 év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a III. r. vádlott a szabadságvesztés 2/3 részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra, valamint az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

Döntött az elsőfokú bíróság a bűnügyi költség viseléséről, a bűnjelekről, valamint a sértett magánfél által előterjesztett polgári jogi igény tekintetében.

Az ítélet ellen az I., II. r. vádlott és védője a személyi szabadság megsértése büntetének megállapítása miatt, evonatkozásban felmentés végett, a minősítés megváltoztatása, valamint a kiszabott büntetés enyhítése érdekében; a III. r. vádlott és védője pedig enyhébb minősítés és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

Az ügyész mindhárom vádlott terhére a büntetés súlyosítása érdekében élt fellebbezéssel.

A Nógrád Megyei Főügyészség B. 166/2015/4-9. BF. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartva az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Indítványozta I. és III. r. vádlott vonatkozásában az ítélet személyi részének kiegészítését, valamint az iratok tartalma alapján az I. rendű vádlott esetében az előzetes fogvatartás idejének pontos meghatározását és a pontosított adatok alapján ennek beszámítását a kiszabott szabadságvesztésbe.

A nyilvános ülésen I. és II. r. vádlott védője a csoportos elkövetés mint minősítő körülmény mellőzését, a személyi szabadság megsértésének büntette alóli felmentést és a kiszabott szabadságvesztés enyhítését indítványozta. A III. r. vádlott védője a bűnsegédként elkövetett rablás bűncselekménye helyett lopás bűncselekményében történő bűnösség megállapítását és a büntetés enyhítését kérte.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés alapos, míg az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezések alaptalanok.

A törvényszék mint másodfokú bíróság a fellebbezéssel támadott határozatot a Be. 346. § (1) bekezdése szerinti jogkörében eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően az azt megelőző eljárással együtt a Be. 361. §-a alapján tartott nyilvános ülésen bírálta

felül mindhárom vádlott vonatkozásában.

A másodfokú bíróság a felülbírálat eredményeképpen azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárás során a büntetőeljárási szabályokat megtartva járt el.

Feltárt és értékelési körébe vont minden olyan bizonyítékot, mely az ügy helyes ténybeli és jogi megítélése szempontjából szükséges. A tényállást a feltárt bizonyítékok egyenkénti és egymással is összefüggő értékelése útján határozta meg úgy, hogy indokolási kötelezettségének is eleget tett. Számot adott arról, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el, mely bizonyítékot miért vetett el. Az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységében logikai hiba vagy következtelenség nincs.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomó részt megalapozott, azonban a tényállás személyi része kisebb pontosításra, helyesbítésre szorul a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján:

Az I. r. vádlott vonatkozásában megállapítható, hogy az Ózdi Járásbíróság 2015.január hó 15. napján jogerős 3.B.541/2014/3. számú ítéletével bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt 120.000.- Ft pénzbüntetésre és 1 év járművezetéstől eltiltásra ítélte.

A Miskolci Járásbíróság 2015. március hó 4. napján kelt 19.B.2498/2014/37. számú ítéletével - mely a Miskolci Törvényszék 1.Bf.366/2015/4. számú határozatával 2015. június hó 10. napján jogerőre emelkedett - lopás vétsége miatt 280.000.- Ft pénzbüntetésre és 30.000.- Ft vagyoneklkobzásra ítélte.

... I. r. vádlott 2014. szeptember 25-től 2015. május 19-ig, majd ezt követően 2015. május 31-től 2016. április 6-ig volt előzetes fogvatartásban.

A 2013. november 27. napján kelt ...i ... Kórház és Egyetemi Oktatókórház pszichiátriai szakambulancia által kiállított ambuláns lap szerint az I. r. vádlott drogfogyasztó. (6. számú bünygyi kérdőjegy adata, 7.Bf.9/2016/20-I. számú hivatalos feljegyzés)

... II. r. vádlott esetében megállapítható, hogy 2014. április 28-tól április 30-ig bünygyi őrizetben, majd 2014. május 14-től 2016. április 6-ig volt előzetes fogvatartásban.

A II. r. vádlott az előzetes fogvatartása ideje alatt elvégezte a targoncavezetői tanfolyamot, aktívan bekapcsolódott a büntetés-végrehajtási intézet programjaiba. Ennek során a kapott utasításokat teljesíti, magatartásával példát mutat a fogvatartott társai számára (7.Bf.9/2016/15. szám alatti, reintegrációs tiszti vélemény)

... III. r. vádlottat az Ózdi Járásbíróság 2014. szeptember 25. napján kelt 3.B.243/2014/27. számú ítéletével - mely a Miskolci Törvényszék 2.Bf.2138/2014/9. számú határozatával 2015. május 12. napján emelkedett jogerőre - rablás előkészületének vétsége miatt 1 év fogházbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A büntetés végrehajtását 2014. szeptember 27. napján kezdte meg, a feltételes szabadságra bocsátás időpontja 2015. május 25. (6. számú bünygyi kérdőjegy adata)

A Miskolci Járásbíróság 19.B.2498/2014/37. számú ítéletével - mely a Miskolci Törvényszék 1.Bf.366/2015/4. számú határozatával 2015. június 10. napján emelkedett jogerőre - lopás vétsége miatt 216.000.- Ft pénzbüntetésre és 90.000.- Ft vagyoneklkobzásra ítélte. A III. r. vádlott kiskorú gyermeke folyamatos orvosi ellátásra szorul és megállapítható, hogy ... III. r. vádlott 2015. július 15. és 2015. szeptember 23. között kábítószer függőséget gyógyító kezelésen vett részt. (Bf.9/2016/21-I. számú becsatolt iratok, ill. 20-I. számú hivatalos feljegyzés tartalma)

Az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás túlnyomórészt megalapozott, azonban egyes részmozzanatok tekintetében a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján kisebb kiegészítésre, pontosításra szorul.

A cselekmény konkrét lefolyását megelőző előzményi adatok körében a törvényszék a tényállás részévé teszi, ily módon rögzíti az alábbiakat:

„a II. és III. r. vádlottak korábbi időből való ismereteik alapján tudomással bírtak arról, hogy az I. r. vádlott korábban gázpisztollyal rendelkezett, és azt - kábítószeres ügyei miatt - rendszeresen magánál is tartotta.” (II. r. vádlott nyomozati vallomása alapján, nyom. iratok I/8. kötet 3357. old., I/8. kötet 3475. old.)

Az I. r. vádlott vallomásai alapján szükséges pontosítani a tényállást tekintetben is, hogy mire terjedt ki a vádlottak előzetes megbeszélése, megállapodása a cselekményt érintően. Az elsőfokú bíróság ítélete a 4. oldal utolsó előtti, utolsó és 5. oldal 1. mondatában azt tartalmazta, hogy: A gépjárműveli ingatlanát elhagyva az I. r. vádlott ismét felvetette a ...on lakó idős hölgyhöz való bemenetel lehetőségét. I. és II. r. vádlott ekkor a III. r. vádlott jelenlétében megállapodtak a ...on lakó idős hölgy családi házába történő bemenetel részleteiben.

A törvényszék az I. r. vádlott nyomozás során tett vallomása alapján a tényállást ekörben azzal egészíti ki, hogy: **„Abban is megegyeztek, hogy akkor is bemennek a házba, ha a sértett otthon tartózkodik.”** (nyom. iratok I/8. kötet 3098. oldal és 3101. oldal.)

A rablási cselekmény végrehajtása körében az elsőfokú bíróság ítélete 5. oldalán azt állapította meg tényként, hogy: ... I. r. vádlott ekkor a konyha padlójára lökte a sértettet, majd a birtokában lévő gázpisztolyt ... halántékához nyomta, és azzal fenyegette meg, hogy szétlövi a fejét, hogyha nem mondja meg, hogy hol van a pénz meg az arany.

Ezt követően a törvényszék a tényállást a II. r. vádlott következetes vallomása alapján kiegészíti azzal, hogy **„A II. r. vádlott ezalatt a másik szobában kutatott, és hallotta az I. r. vádlott sértett irányába tett fenyegetését.”** (nyom. iratok I/8. 3359. old.)

A személyi szabadság megsértése körében az elsőfokú bíróság ítélete a történeti tényállásban azt rögzítette, hogy: Ezt követően annak érdekében, hogy cselekményüket minél később fedezzék fel és ... minél később tudja a rendőrséget értesíteni, a sértettet a konyhában található, kutatás során kinyitott fedelű ágyneműtartóba helyezték, melynek teteje nem záródott le teljesen.

Ezen megállapított tényeket az I. és II. r. vádlott egyező tartalmú előadása alapján a törvényszék akként helyesbíti, hogy

„Ezt követően annak érdekében, hogy cselekményüket minél később fedezzék fel, az I. r. vádlott felvetette, hogy zárják be a szobába a sértettet. Mivel azonban a kulcsot nem találták, azért, hogy ... minél később tudja a rendőrséget értesíteni, a konyhában található és kutatás során kinyitott fedelű ágyneműtartóba helyezték a sértettet oly módon, hogy kezét-lábát összefogták, és hanyattfekvő helyzetben az ágyneműtartóba tették, melynek teteje nem záródott le teljesen.” (I. és II. r. vádlott egyező előadása és nyom. iratok I/8. 3112. old.)

A törvényszék kiegészíti tovább a tényállást ... sértett állapotára vonatkozóan (6. oldal 5. bekezdésben írtak körében) annyiban, hogy **„A sértett a lakásban való közlekedéshez is járókeretet vett igénybe, és fizikailag gyenge állapotban volt.”** (járókeretről készített fénykép a helyszíni szemle során, sértetről készült orvosi iratok tartalma)

A fentiek szerint kiegészített és pontosított tényállás mind a személyi rész, mind a történeti rész tekintetében mindenben mentessé vált a Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az megalapozott és a Be. 351.§ (1) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárás során is.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett valamennyi vádlott bűnösségére, és cselekményeiket is a Btk. rendelkezéseinek alkalmazásával helyesen minősítette, az alábbi szempontok figyelembevételével.

A védelmi érvelések vitatták egyfelől a III. r. vádlott rablási cselekményben való bűnsegédi elkövetői minőségét, ezen keresztül a cselekmény csoportosan elkövetettkénti minősülését, tovább a II. r. vádlott esetében a fegyveresen elkövetettkénti minősítő körülmény megállapíthatóságát, valamint azt, hogy a rablási cselekménnyel halmazatban a vádlottak terhére a személyi szabadság megsértésének büntette is megvalósult.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ... II. r. vádlott terhére a Btk. 365.§ (1) bekezdés a) pont és a (3) bekezdés a), c) és g) pontja szerint minősülő rablás büntetett állapotát állapította meg, melyet mint társtettes követett el.

A II. r. vádlott cselekménye a vádlott-társakhoz hasonlóan az egyéb minősítő körülmények mellett fegyveresen elkövetettnak is minősül.

Az irányadó tényállást szemügyre véve egyértelműen megállapítható, hogy az I. és II. r. vádlottak a rablási cselekmény végrehajtása során mindvégig szándékegységben cselekedtek. E minősítő körülmény a II. r. vádlott terhére megállapítható függetlenül attól, hogy az ingatlanba való bemenetel előtt konkrétan látta-e a I. r. vádlottnál a szóban forgó gázpisztolyt. Ugyanis a kiegészített tényállásból egyértelmű, hogy a II. r. vádlott - korábbi időből származó ismerete alapján a III. r. vádlotthoz hasonlóan - tudomással bírt arról, hogy az I. r. vádlott gázpisztollyal rendelkezik, ezt korábban nyomozati vallomása alapján (I/8. 3357.old.) látta is nála, és tudomással írt arról a tényről is, hogy azt az I. r. vádlott rendszeresen magánál is tartotta.

Emellett a tényállásban a cselekmény konkrét lefolyását rögzítő tényekből - amikor az I. r. vádlott a konyha padlójára lökte a sértettet, majd a birtokában élő gázpisztolyt ... halántékához nyomta, azzal fenyegette meg, hogy szétlövi a fejét, hogyha nem mondja meg, hol a pénz és az arany -, és e tények azon kiegészítéséből, hogy mindezt a másik szobában kutató II. r. vádlott hallotta és észlelte, nyilvánvaló, hogy legkésőbb a cselekménysor ezen mozzanatánál világossá vált számára, hogy az I. r. vádlott a sértettet gázpisztollyal fenyegette meg. Ennélfogva az előzményekből és ezen konkrét elkövetési körülményekből aggálytalanul levonható az a következtetés, hogy a II. r. vádlott tudata átfogta azt, hogy az I. r. vádlott fegyvert (vagy annak látszó tárgyat) használt a rablási cselekmény során.

A tényállásból azonban az is egyértelmű, hogy ezt követően az I. r. vádlott ... sértett felügyeletét átadta a II. r. vádlottnak, és ő maga kezdett kutatásba, mialatt a II. r. vádlott a sértettet továbbra is sakkban tartotta. E tényekből következően a II. r. vádlott a rablási cselekmény folytatásában az előzőekben írt elkövetési mód tudatában, vagyis a fegyverrel való fenyegetés megtörténtét követően is aktívan részt vett, nem távozott el a helyszínről.

A II. r. vádlott ezt követően sem tett meg semmit annak érdekében, hogy a cselekmény befejeződjön, sőt épp ellenkezőleg, mindezen tények ismeretében vette át az I. r. vádlott szerepét, aki ezalatt tovább kutatott a sértett értékei után. E szándékegységben kifejtett hallgatóságos egyetértő magatartása, majd szerepváltása egyben az I.r. vádlott szándékát is erősítette.

Mindezekből következően a II.r. vádlott terhére a rablási cselekmény vonatkozásában a Btk.365.§ (3) bekezdés a./ pontja szerinti minősítő körülmény is megállapítható. (Kúria. B.har III. 1659/2014/19. eseti döntésben kifejtett szempontok figyelembevételével.)

A III.r. vádlott esetében a fegyvernek látszó tárgy - gázpisztoly - észlelésére vonatkozó ténybeli

előadásai alapján, valamint az előzményi adatok tükrében a minősítő körülmény megállapíthatóságához kétség sem férhetett.

... III.r. vádlott esetében szintén helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor, amikor III.r. vádlott cselekményét a Btk. 365.§ (1) bekezdés a./ pont, és a (3) bekezdés a. és c./ ponti rablás bűntettének minősítette, melyet mint bűnsegéd követett el.

Az irányadó tényállásból kitűnően az I. és II.r. vádlott megállapodtak a vádbeli időpontban ... sértett, a ...on lakó idős hölgyhöz való bemenetel végrehajtásában, és a cselekmény főbb részleteiben.

A tényállás iratok tartalma szerint történő kiegészítése alapján az is nyilvánvaló, hogy az I. és II.r. vádlott megállapodása kiterjedt arra a körülményre is, hogy az ingatlanba akkor is bemennek, ha a sértett otthon van. A további tényekből az is nyilvánvaló, hogy ez nem csupán egyszerű szóbeli megállapodás volt közöttük, hanem e lehetőséggel reálisan számolva, az ehhez szükséges eszközöket is oly módon biztosították, hogy a cselekmény ez esetben is végrehajtható legyen. Kifejezetten ezt a célt szolgálta az, hogy az I.r. vádlott ragasztószalagot vásárolt, vagyis azt, ha a sértett otthon van, és szükséges, a száját be tudják ragasztani. Ezen utóbbi körülményről a III.r. vádlott még saját védekezése szerint is egyértelmű tudomással bírt. Mindezen tények ismeretében került sor a cselekmény végrehajtásának megkezdését megelőzően a szerepek felosztására, meghatározásra, és mindezen tények ismeretében vállalta a III.r. vádlott a figyelői szerepet.

Fentiekből következően tehát az I. és II.r. vádlott esetében a cselekmény végrehajtása során - a védői érveléssel szemben - nem ún. szándékváltás történt, melyről az épületen kívül tartózkodó III.r. vádlott nem értesülhetett, hanem épp ellenkezőleg, az ún. alternatív szándék esetéről van szó.

Ez utóbbi tehát azt jelenti, hogy a vádlottakban már a cselekmény végrehajtásának megkezdését megelőzően megfogalmazódott azon alternatív végrehajtási mód -és szándék -, hogyha a sértett a lakásban tartózkodik, akkor is bemennek és mindenáron elveszik pénzét, értékeit. Mindennek érdekében a vádlottak az ehhez szükséges eszközöket be is szerezték és azt birtokukban is tartották.

Mindebből pedig egyértelműen az következik, hogy a III.r. vádlott abba a körülménybe belenyugodva vett részt a cselekményben figyelői szerepet elvállalva, hogy a sértett esetleges otthontartózkodása esetén vele szemben erőszak alkalmazására is sor kerülhet az I. és II.r. vádlott részéről.

Mindezekből következően a III.r. vádlott cselekménye hiánytalanul alkalmas a Btk. 365. § (1) bekezdés a./, és (3) bekezdés a. és c./ pontjában írt rablás bűntette törvényi tényállásának kimerítésére, melyet mint bűnsegéd követett el.

Mivel a rablási cselekmény elkövetésében három személy vett részt, a cselekmény minősítése egyben csoportos rablás bűntette is, ahogyan azt az elsőfokú bíróság helytállóan megindokolta.

A személyi szabadság megsértése bűntette kapcsán a védelmi érvelés vitatta, hogy a sértett ágyneműtartóba történő elhelyezése alkalmas volt-e ténylegesen személyi szabadságának korlátozására, hiszen abból ő maga kiszabadult, illetve az ágyneműbe történő behelyezés igazából nem tekinthető ilyen cselekménynek.

A törvényszék az ekörben előadott védelmi érvelést nem osztotta az alábbi szempontok figyelembevételével.

A Btk. 194.§ (1) bekezdése szerint a személyi szabadság megsértését az követi el, aki más személyi szabadságától megfoszt.

A bűncselekmény ún. nyitott törvényi tényállás, melynek kimerítésére minden olyan cselekmény alkalmas lehet, amely a sértettet megfosztja személyi szabadságától, a mozgási, a helyváltoztatási és a tartózkodási hely megválasztásának lehetőségétől.

A lehetséges elkövetési módok között szerepel a sértett lefogása, átkarolása, járókeret-bot elvétele, bezárása, stb.

E módok különbözősége mellett egységesen megfogalmazható követelmény az, hogy az elkövetési magatartásnak objektíve alkalmasnak kell lennie arra, hogy mást mozgási, tartózkodási hely megválasztásának lehetőségében akadályozzon vagy meggátoljon. (Bfv. I.1471/2015/6. számú eseti döntés, BH 1989/343. számú eseti döntés.)

Az irányadó bírói gyakorlat szerint továbbá a bűncselekmény megvalósulásának időtartama a tényállás szempontjából közömbös, az bármilyen rövid időtartam is lehet.

Fenti szempontok figyelembevételével az irányadó tényállást megvizsgálva az állapítható meg, hogy ... sértett a cselekmény időpontjában 73. életévét betöltötte, 2009. évben combnyaktörést szenvedett, amely miatt a combcsontjai csavarozásra kerültek, nehezen mozgott, bottal járt, illetve a lakásban való közlekedéshez járókeretet is igénybe vett. 2012. évben agyi stroke-ot szenvedett, melyből nem gyógyult fel teljesen, fizikailag is gyenge állapotban volt. A sértett ezen állapota, mozgásának ilyen mértékű, jelentős korlátozottsága az I. és II.r. vádlott számára is egyértelműen felismerhető volt: hiszen a sértett lakásában az ágya mellett járókeret volt elhelyezve, az ingatlanba való behatoláskor pedig a sértett védekezésül járóbotját emelte a vádlottak irányába, amikor is ellenállásának leküzdése során azt tőle el kellett venni. A sértett száját a vádlottak ragasztószalaggal körbetekerték - azt véglegesen a kitérő mentős vágta le róla -, majd a sértettet - miután ezt megelőzően az I.r. vádlott a konyha padlójára lökte - ilyen előzmények után kezeit-lábait összefogva hanyattfekvő helyzetben az ágyneműtartóba helyezték.

Jelen esetben az ilyen állapotú sértettnek az ágyneműtartóba a tényállásban írt módon történő behelyezése - még akkor is, ha a rácsukást követően azt valamennyire nyitva hagyták - objektíve alkalmas arra, hogy a 73 éves, combnyaktörést és agyi stroke-ot szenvedett sértettet mozgási- és helyváltoztatási szabadságában jelentős mértékben korlátozza.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint a bűncselekmény a sértett ágyneműtartóba történő behelyezésével, és annak rácsukásával befejezetté vált; a korlátozó állapot hosszabb-rövidebb ideig való fennálltának a büntetés kiszabása körében lehet jelentősége. Ugyancsak közömbös a bűncselekmény megvalósulása és befejezettsége szempontjából, hogy a sértett milyen mértékű ellenállás-akaraterő révén volt képes kiszabadulni ebből a helyzetből.

A tényállás kiegészítése folytán az is nyilvánvaló, hogy a vádlottak szándéka arra irányult, hogy a sértett mozgását, cselekvőségét oly módon korlátozzák, hogy az általuk elkövetett bűncselekményt minél később fedezzék fel. Első lehetőségként az I.r. vádlott a szobába való bezárást vetette fel, ennek megvalósíthatósága hiányában következő ötletként került sor a cselekmény tényállásban írt módon való végrehajtására. Mindebből egyértelmű, hogy a vádlottak szándéka a sértett mozgási-cselekvési szabadságának korlátozására irányult, és a cselekményük a rablási cselekmény befejezésétől különböző időben, térben és időben elkülönülten valósult meg.

Mindezek alapján pedig az I. és II.r. vádlott bűnössége kimondására a Btk. 194.§ (1) és (2) bekezdés b./ pontja szerinti személyi szabadság megsértésének büntetében, az anyagi jogi rendelkezésekkel összhangban álló módon került sor, melyet mint társtettesek valósítottak meg.

Az elsőfokú bíróság a büntetés nemét és mértékét meghatározó tényezőket többségében helyesen vette számba. A törvényszék kiemeli ezek közül azt, hogy kiemelkedő tárgyi súlyú

bűncselekményről van szó, mivel idős, védtelen, egyedül élő sértettek sérelmére elkövetett cselekmények az utóbbi időben jelentős mértékben elszaporodtak. Jelen esetben a cselekmény tárgyi súlyát növeli annak eltervezettsége, szervezettsége és az elkövetés gátlástalan módja. Mindezen körülmények pedig a büntetés kiszabása során a törvény kellő szigorának alkalmazását teszik szükségessé.

A törvényszék I. és II. rendű vádlott esetében további súlyosító körülményként értékelte a rablási cselekmény háromszoros minősülését, valamint az I. r. vádlott esetben a kezdeményező, társait bűnelkövetésbe sodró magatartását.

Az I. rendű vádlott esetében enyhítő körülmény a másodfokú eljárás során tanúsított megbánó magatartása, valamint hozzátartozóinak azon szándéka, hogy a sértett örökösei részére a kárenyhítés keretében egy bizonyos összeget meg kívánják fizetni.

A II. r. vádlott esetében enyhítő körülmény a cselekmény elkövetés óta, fogvatartása során tanúsított kifogástalan magatartása.

A III.r. vádlott esetében további enyhítő körülmény az, hogy kiskorú gyermeke folyamatos orvosi ellátásra szorul.

Fenti és az elsőfokú bíróság által értékelt enyhítő és súlyosító körülmények számát, nyomatékát tekintve a törvényszék úgy ítélte meg, hogy az I. és II. r. vádlott esetében a középértékhez jobban közelítő büntetés alkalmazása szükséges a büntetési célok valóra váltása érdekében, ezért mindkét vádlott esetében - az ítélet belső arányosságait is figyelembe véve - a rendelkező részben írtak szerint a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől való eltiltás tartamát súlyosította.

A III.r. vádlott esetében a terhére megállapított bűncselekmény speciális minimuma 5 év, a középérték 7 és fél év, az elsőfokú bíróság által alkalmazott szabadságvesztés tartama azonban kirívóan enyhe. A büntetés kiszabása körében a törvényszék értékelte a III.r. vádlottnak a más ügyben, jelen ügy felderítését elősegítő, feltáró jellegű beismerő vallomását, azonban mindezek együttesen a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés büntetés kiszabását tették szükségessé a büntetési célok eléréséhez.

A törvényszék a közügyektől eltiltás tartamát a kiszabott szabadságvesztéshez igazodóan ugyancsak a rendelkező részben írtak szerint súlyosította.

A személyi rész kiegészítése folytán az előzetes fogvatartásban töltött idő pontosítása szükségessé vált, ezért azt a törvényszék a rendelkező részben írtak szerint elvégezte a Btk. 98.§ (1), (2) és (3) bekezdés a./ pontja alapján.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései megfelelnek a anyagi és eljárásjogi szabályoknak, ezért azok megváltoztatására nem volt szükség.

Az ügyészi fellebbezés a kifejtettek szerint alapos, míg a védelmi fellebbezések nem alaposak.

Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét mindhárom vádlott tekintetében a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a változtatással nem érintett egyéb rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (1) bekezdése alapján határozta meg a törvényszék és megállapította, hogy ennek viselésére a III. rendű vádlott köteles.

A harmadfokú eljárásnak a Be. 386. § (1) bekezdésben foglalt feltételei nem állnak fenn, ezért a

törvényszék ítéletével szemben további fellebbezésnek nincs helye.

Balassagyarmat, 2016. év április hó 6. napján

Molnár Ferencné dr. sk. a tanács elnöke
Lászlóné dr. Verebélyi Edina sk. a tanács tagja, előadó
Dr. Lente István sk. a tanács tagja

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

Z á r a d é k :

A Balassagyarmati Járásbíróság 11.B.486/2014/55. számú ítélete ... I. rendű, ... II. rendű és ... III. rendű vádlottak tekintetében a Balassagyarmati Törvényszék 7.Bf.9/2016/21. számú ítéletében írt változtatásokkal 2016. április hó 6. napján jogerőre emelkedett.

Balassagyarmat, 2016. év április hó 6. napján

Molnár Ferencné dr. sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő